

Høringsnotat vedr. bekendtgørelse om ændring af bekendtgørelse om inddrivelse af gæld til det offentlige

Med vedlagte udkast til bekendtgørelse om ændring af bekendtgørelse om inddrivelse af gæld til det offentlige foreslås nogle ændringer i [bekendtgørelse om inddrivelse af gæld til det offentlige](#). Ændringerne foreslås bl.a. på baggrund af [lov nr. 814 af 9. juni 2020 om ændring af lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, pensionsbeskatningsloven og lov om fremgangsmåden ved inddrivelse af skatter og afgifter m.v.](#) (Restanceinddrivelsesmyndighedens håndtering af fordringer med dataproblemer, forældelse m.v. samt fradrag for seniormedlemskabskontingent i arbejdsløshedskasser).

Suspension af inddrivelse af sammenlagte krav – § 9, stk. 4

Ved lov nr. 814 af 9. juni 2020 blev der gennemført en præcisering af skatteministerens bemyndigelse til at fastsætte regler, der skal håndtere, at fordringshavere i visse tilfælde sammenlægger hovedstol og opkrævningsrenter, når krav oversendes til inddrivelse. I sådanne tilfælde vil Gældsstyrelsen ikke kunne foretage korrekt beregning af inddrivelsesrenter, da der risikeres at blive tilskrevet rentes rente.

På baggrund heraf foreslås det at indsætte en ny bestemmelse i § 9, stk. 4, hvorefter restanceinddrivelsesmyndigheden ved viden eller mistanke om en sådan sammenlægning af hovedstol og renter kan vælge at suspendere inddrivelsen af enten de tilskrevne inddrivelsesrenter eller af hele kravet inklusive tilskrevne inddrivelsesrenter. Suspensionen af inddrivelsen af kravet vil blive ophævet, når fordringshaveren har foretaget en opdeling af kravet i hovedstol og opkrævningsrenter. Der vil således fortsat blive tilskrevet inddrivelsesrenter, men renterne vil ikke kunne inddrives, før det vides, om renterne er berettigede. Der vil blive fastsat en frist for fordringshaveren til at opdele kravet i hovedstol og opkrævningsrenter. Overholdes fristen ikke, vil restanceinddrivelsesmyndigheden kunne bestemme, at tilskrevne inddrivelsesrenter bortfalder, og at kravet herefter ikke tilskrives yderligere inddrivelsesrenter. Hvis fordringshaveren efterfølgende opdeler kravet i hovedstol og opkrævningsrenter, vil suspensionen af inddrivelsen af kravet blive ophævet, men kravet vil fortsat ikke blive tilskrevet yderligere inddrivelsesrenter, da dette vil være vanskeligt at systemunderstøtte.

Bidrag til den obligatoriske pensionsordning – § 10, stk. 1, 2. pkt., og § 19, stk. 4, nr. 1

Ved lov 339 af 2. april 2019 blev der indført en obligatorisk pensionsordning for personer, der modtager visse typer af ydelser, f.eks. kontanthjælp. Da betaling af bidrag hertil

har betydning for skyldnerens betalingsevne svarende til betaling af f.eks. ATP-bidrag, foreslås det i udkastet, at § 10, stk. 1, 2. pkt., og § 19, stk. 4, nr. 1 (om fastlæggelse af betalingsevnen), ændres, så sådanne bidrag også skal fradrages i skyldnerens årlige indkomst i forbindelse med fastlæggelsen af en skyldners betalingsevne ved afgørelser om afdragsordninger og lønindeholdelse.

Beskrivelse af sammenlagte krav – § 44, stk. 3

Ved lov nr. 814 af 9. juni 2020 blev der indført mulighed for, at skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om restanceinddrivelsesmyndighedens beskrivelse af fordringer samt renter og gebyrer i meddelelser m.v. til skyldner og andre, herunder regler om de oplysninger, der skal meddeles heri.

På baggrund heraf foreslås det at indsætte en ny bestemmelse i § 44, stk. 3, der fastlægger, hvordan fordringer beskrives, når det på baggrund af de registrerede oplysninger i inddrivelsessystemet er nødvendigt at beskrive fordringen på anden vis end normalt forudsat for det pågældende krav. Det foreslås, at restanceinddrivelsesmyndigheden får mulighed for at beskrive sådanne fordringer, som de er modtaget fra fordringshaveren. Dette vil omfatte tilfælde, hvor et krav er modtaget hos restanceinddrivelsesmyndigheden uden særskilt angivelse af hovedstolen og dens renter og gebyrer, og hvor flere fordringer af samme type er modtaget hos restanceinddrivelsesmyndigheden som én samlet fordring uden særskilt angivelse af de enkelte fordringer.

Rækkefølgen for retskraftvurdering – § 50, stk. 2, 1. og 2. pkt.

Med hjemmel i § 18 c i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige er det allerede i dag fastsat i § 50, stk. 2, 1. pkt., i bekendtgørelse om inddrivelse af gæld til det offentlige, at når restanceinddrivelsesmyndigheden retskraftvurderer fordringer, som ikke er berørt af mistanke om datafejl, jf. stk. 3, retskraftvurderes først bøder, dernæst private krav på underholdsbidrag og endelig alle øvrige fordringer.

Det foreslås at ændre § 50, stk. 2, 1. og 2. pkt., så restanceinddrivelsesmyndigheden i særlige tilfælde kan fravige denne rækkefølge. Derudover præciseres det, at rækkefølgen gælder på *skyldnerniveau* og ikke for den samlede fordringsmasse.

Fravigelse af dækningsrækkefølgen ved indbetalinger – § 50, stk. 4, 1. pkt.

Med hjemmel i § 18 b i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige er det allerede i dag fastsat i § 50, stk. 4, 1. pkt., i bekendtgørelse om inddrivelse af gæld til det offentlige, at ved modtagelsen af en *frivillig* betaling anvendes beløbet til at dække fordringer, der er konstateret retskraftige og uden datafejl, i overensstemmelse med § 4 i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige.

Da der kan være tilfælde, hvor det ikke kan fastslås med sikkerhed, om en betaling er »frivillig«, foreslås det i udkastet, at ordet »frivillig« udgår i § 50, stk. 4, 1. pkt., så bestemmelsen herefter vil omfatte både frivillige og andre betalinger.